

,Dosarul nr. 2ra-1610/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ala Gușan împotriva lui Ion Gușan, intervenienți accesorii Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Gușan, și menținută hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2020, Ala Gușan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Gușan, intervenienți accesorii DASPF Telenești și DPDC sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

La 02 noiembrie 2020, Ala Gușan, reprezentată de avocatul Gheorghe Ionaș a depus cerere cu privire la concretizarea cerințelor, solicitând și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 06 februarie 2015, a încheiat căsătoria cu pârâtul Ion Gușan, înregistrată de Primăria satului XXXXX, raionul XXXXX, iar din căsătoria cu ultimul în comun au doi copii minori și anume: XXXXX și XXXXX.

De asemenea, a indicat reclamanta că, la începutul căsniciei, relațiile dintre ei erau bune, însă în timp relațiile s-au înrăutățit din cauza neînțelegerilor și certurilor. Incompatibilitatea caracterelor și viziunilor contrare asupra modului și principiilor de conviețuire au format convingerea fermă despre imposibilitatea păstrării familiei.

A relevat reclamanta că, copiii locuiesc împreună cu dînsa, și sunt stabiliți la părinții ei în raionul XXXXX, satul XXXXX, astfel, a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori, XXXXX și XXXXX, la domiciliul său.

Cu referire la pretenția de încasare a pensiei pentru întreținerea a copiilor minori, a menționat reclamanta că, cuantumul solicitat – 3000 de lei pentru fiecare copil sunt suficienți pentru asigurarea intereselor copiilor și posibilitatea de a beneficia de studii și servicii medicale, precum și alte activități strict necesare.

A solicitat reclamanta Ala Gușan, în urma acțiunii și concretizării acesteia, desfacerea căsătoriei încheiată cu Ion Gușan și înregistrată la 06 februarie 2015 de Primăria satului XXXXX, raionul XXXXX, actul de căsătorie nr.XX, stabilirea domiciliului copiilor minori XXXXX și XXXXX cu mama Ala Gușan, încasarea de la Ion Gușan a pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime fixă, a câte 3000 de lei pentru fiecare copil, lunar, începând cu data depunerii acțiunii și pînă la atingerea majoratului.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ala Gușan. A fost desfăcută căsătoria încheiată între Ion Gușan și Ala Gușan (anterior Ojog), înregistrată la data de 06 februarie 2015 de Primăria satului XXXXX, raionul XXXXX, actul de căsătorie nr.XX. Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei a fost încasat de la Ion Gușan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1000 % din unitatea convențională, ceea ce constituie 200 de lei. Ala Gușan a fost scutită de la plata taxei de stat. A fost stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX, născută XXXXX și XXXXX, născut XXXXX, cu mama Ala Gușan. A fost încasat de la Ion Gușan în beneficiul Alei Gușan pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născută XXXXX și XXXXX, născut XXXXX, în mărime fixă, a câte 2000 de lei pentru fiecare copil, lunar, începând cu data adresării în instanță – 10 septembrie 2020 și pînă la atingerea majoratului de către copii. A fost încasat de la Ion Gușan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1440 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 februarie 2021, Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de dispunere a încasării din contul lui Ion Gușan a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1/3 din salariu, sau într-o sumă bănească fixă a câte 946,70 de lei plătită lunar pentru fiecare copil.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu și a fost menținută hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel aplicând prevederile art.58 alin. (1), art. 76 alin.(1) și (2) din Codul familie, precum și prevederile art. 18 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, cît și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția internațională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, a reținut că, prima instanță just a concluzionat faptul că, la caz urmează a dispune încasarea de la Gușan Ion a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născută XXXXX și XXXXX, născut XXXXX, în mărime de 2000 de lei pentru fiecare copil, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont în acest sens de condițiile de dezvoltare a unui copil în mediul urban, precum și posibilitățile și situația materială a părinților. De altfel, starea materială reprezintă situația socio-economică a părintelui determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile și mobile deținute în

proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum și a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei.

În speță, instanța de apel a menționat că, apelantul pretinde adjudecarea pensiei de întreținere în cuantum de 1/3 din toate veniturile sau 946,70 de lei, pentru fiecare copil, pe motiv că ultimul nu dispune de venituri suficiente, având un salariu lunar brut de 3400 de lei (f.d. 63), precum și faptul că, ultimul este împrumutător în cadrul unor contracte de credit bancar cu BC „Moldindconbank” SA. (f.d. 64)

La caz, instanța de apel accentuează faptul că, deși Ion Gușan pretinde că, are un salariu în mărime de 3400 de lei, fiind angajat în calitate de conducător auto la SRL „Vicoliv Grup”, ultimul nu a prezentat careva probe referitor la faptul că aceasta este unica sa sursă de venit, or, este inexplicabil faptul că având atare venituri, Gușan Ion achită ratele lunare pentru contractele de credit nr. 22/20 din 11 februarie 2020 și 217/20 din 02 noiembrie 2020 și în același timp ultimul este disponibil să achite pentru fiecare dintre copiii câte 946,70 lei, or sumând aceste cifre, se constată că acestea de fapt depășesc salariul declarat de către apelant în fața instanței de apel.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că, 1/3 din venitul net al apelantului (2677,84 de lei), reprezintă 892,13 de lei, sau alternativa propusă de ultimul în sumă 946,70 de lei pentru fiecare copil, care reprezintă niște sume evident diminuate și nerezonabile chiar și în raport cu datele Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova privind minimul de existență al copiilor cu vârsta între 1-6 ani pentru orașele mari, care este într-o mărime de 2045,3 de lei, iar raportând această sumă la unul din părinți, ar ieși suma de 1022,65 de lei, nemaivorbind de faptul că aceste sume reflectate de către Biroul National de Statistică, nu pot fi considerate ca satisfăcătoare și destule pentru un trai plin de decență a copiilor, pentru a fi puse pe seama ambilor părinți, în mod egal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că, datele statistice descriu minimul de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, or, esența creșterii și îngrijirii unui copil în opinia instanței nu poate fi limitată doar la minimul de existență. Totodată, instanța de apel a conchis că, informația de la Biroul Național de Statistică nu are un caracter obligatoriu pentru instanțele de judecată la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, aceasta având un caracter de reper, de recomandare, respectiv, aceasta se stabilește în funcție de interesele copilului și posibilitățile economice ale ambilor părinți, locul de muncă al acestora, ocupația lor, precum și faptul cu cine din părinți au rămas stabiliți cu traiul copiii minori.

Or, fiind stabilit locul de trai a copilului minor cu mama, în mod evident, aceasta contribuie la creșterea, educația și întreținerea copiilor, atât în plan material, cât și psihologic, moral, respectiv instanța de apel a considerat că, prin dispunerea achitării pensiei de întreținere a copilului minor în cuantumul stabilit de prima instanță, nu se încalcă careva drepturi ale apelantului-pârât.

Instanța de apel a mai reținut că, deși apelantul-pârât pretinde că, veniturile sale sunt disproporționale sumei pensiei de întreținere adjudecate de instanța de judecată, prezentând adevărul de salariu nr. 4 din 12 februarie 2021 eliberată de SRL „Vicoliv Grup” și certificatul nr. 106 din 11 februarie 2021 eliberat de BC „Moldindconbank” SA, instanța de apel a notat că, aceste înscrisuri nu pot sta la baza micșorării cuantumului pensiei de întreținere al copiilor minori, or, acest fapt ar putea

leza grav drepturile copiilor apelantului-pârât și ar duce la reprimarea intereselor acestora în raport cu părinții.

Mai mult decât atât, instanța de apel a conchis că, cuantumul veniturilor apelantului nu constituie un temei suficient pentru reducerea drastică a întreținerii copilului minor, dealtfel deși este în sarcina ambilor părinți creșterea și educarea copiilor, acest fapt nu se poate prezuma doar la asigurarea nivelului minim de viață pentru copilul minor.

A notat instanța de apel că, indiferent de situația în care se află părinții, aceștia au obligația de a întreprinde toate măsurile în vedere asigurării întreținerii copiilor săi, iar materialele prezentei pricini nu denotă la etapa actuală existența temeiurilor pentru micșorarea pensiei de întreținere.

La 26 august 2021, Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și parțială a hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori și în această parte pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea lunar de la Ion Gușan, a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX și XXXXX în mărime de 1/3 din salariul și/sau din alte venituri ale acestuia sau într-o sumă bănească fixă a câte 946,70 de lei plătită lunar pentru fiecare copil, începînd cu data de 10 septembrie 2020 și pînă la atingerea majoratului de ultimii.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 iunie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 30 iulie 2021 (f.d.89-90). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 26 august 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 24 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințele intimațiilor prin care să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ion Gușan, reprezentat de avocatul Ion Pruteanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru